

- สาระ:** ลูกๆที่แสนหวาน ทำความเพียรพยายามที่จะอยู่ในการจดจำระลึกถึงพ่อผู้เดียวอย่างสม่ำเสมอ นี่คือการเพียรพยายามที่สาโทประธานที่ไม่มีขีดจำกัด
- คำถาม:** ลูกๆควรจะมีความเป็นมิตรใดและลูกๆไม่ควรจะมีความเป็นมิตรใด?
- คำตอบ:** รักษาความเป็นมิตรกับผู้ที่พูดเกี่ยวกับความรู้และผู้มีค่าต้องงานรับใช้ อยู่ห่างไกลจากความเป็นมิตรของผู้ที่ซุบซิบนินทาและพูดถึงสิ่งที่ไร้ประโยชน์ อย่าได้ยินสิ่งที่เลวร้าย อย่าได้เห็นสิ่งที่เลวร้าย
- คำถาม:** ความเสียหายใดเกิดขึ้นจากการอยู่อย่างไม่ระมัดระวัง?
- คำตอบ:** ผู้ที่ไม่ระมัดระวังก็จะเฝ้าแต่ทำความผิดในทุกขณะ พวกเขาเฝ้าแต่ประณามชื่อของพ่อ ทุกคนไม่ชอบพวกเขา พวกเขาไม่ได้ไปถึงยุคทอง พวกเขาสะสมการลงโทษที่รุนแรงมากมาย
- เพลง:** แม่โอมแม่ ท่านคือผู้ประทานสำหรับทั้งหมด...

โอมซานติ นี่คือการยกย่องของผู้เป็นแม่ ลูกทั้งหมดคือผู้เป็นแม่ มีคำกล่าวว่า: แม่ของบาร์ตคือการจุติของซัคติ เพียงการอวตารของผู้เดียวเท่านั้นที่ได้รับการจดจำ ท่านอวตารมาเพื่อชำระโลก สติปัญญาของลูกๆสำนึกรู้ว่า พ่อสูงสุดดวงวิญญาณสูงสุดในเวลานี้ได้มาทำให้เราบริสุทธิ์จากไม่บริสุทธิ์ ท่านอยู่ในร่างของบราห์มา วัดติลาลานี้เป็นอนุสรณ์ที่ถูกต้องแม่นยำของลูก อนุสรณ์ทั้งหมดของหนทางบัตติเป็นของยุคแห่งการบรรจบพบกันนี้ สิ่งต่างๆเช่นนั้นไม่ได้เกิดขึ้นในยุคทองและยุคเงิน และแล้วในอาณาจักรของราวัน ผู้คนก็อยู่อย่างมีความสุข ราวันทำให้ลูกเราใจและทาโม ในขณะนี้โลกนี้ทาโมประธาน เมื่อโลกเคยสาโทประธาน ลูกๆเคยปกครองที่นั่น ลูกมีกจักรแห่งการสำนึกในตนเองในสติปัญญาของลูก เพียงลูกๆบราห์มินเท่านั้นที่กลายเป็นผู้ดวงกจักรแห่งการสำนึกในตนเอง เพียงมหาสมุทรแห่งความรู้เดียวเท่านั้นที่ให้ความรู้แก่ลูก สิ่งซึ่งบอกของสิ่งนี้คือวัดติลาลาและอชาลการ(บ้านของความมั่นคง)และกฎชิคาร์ด้วยเช่นกัน ลูกๆรู้ว่าชิคาร์คือยอดของภูเขา มีวัดชิพบาในภูเขาที่ซึ่งได้มีคำกล่าวถึงว่า: เมื่อสัทกูรูให้น้ำมันของความรู้ ความมืดของความไม่รู้ก็ถูกขจัดออกไป ดังนั้นท่านคือมหาสมุทรแห่งความรู้ ใช่หรือไม่? นั่นเป็นอนุสรณ์ที่ถูกต้องแม่นยำอย่างที่สุด ลูกเองกำลังนั่งที่นี้เพื่อไต่ไปถึงจุดยอดสุดเพื่อที่จะกลายเป็นส่วนหนึ่งของลูกประจำของรูตราอบคอบของพ่อสูงสุดดวงวิญญาณสูงสุด ลูกได้รับความรู้ที่นี้และเมื่อลูกได้้อยู่อย่างไม่สั่นคลอน(มั่นคง) ลูกก็กลายเป็นส่วนหนึ่งของลูกประจำของรูตรา เมื่อลูกนั้นกลับมาสาโทประธาน ลูกก็อยู่กับพ่อ นี่เป็นเหมือนกับบ้านของพ่อทั้งสอง เป็นบ้านของประชาบิดาบราห์มาและชิพบาภิมาที่นี้ด้วยเพื่อตกแต่งประดับประดาลูกๆด้วยความรู้ นี่คือบ้านของพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดและนั่นคือบ้านของฝ่ายสามมี บ้านเหล่านั้นคือบ้านที่มีขีดจำกัด เมื่อเด็กสาวนั้นไปยังบ้านของฝ่ายสามมีของเธอ เธอก็สวมใส่เครื่องประดับ ฯลฯ และเชื่อว่ามีความสุขในสิ่งนั้น ลูกเข้าใจว่าเวลานี้ลูกกำลังนั่งอยู่ในบ้านของพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด เพื่อที่จะไปยังบ้านของฝ่ายสามมีของลูก ลูกนั้นกำลังสร้างสมเพชรพลอยของความรู้ที่ไม่สูญสลาย อารมณ์ของลูกกำลังจะกลับมาเต็มเปี่ยมถึง 21 ชาติเกิด อย่างไรก็ตามอัตรานั้นยังไม่เร็วพอ ผู้ที่สาโทประธานนั้นกล่าวได้ว่าเป็นผู้ที่มีอัตราเร็ว บ้างก็สาโทกุนีและบ้างก็แม้กระทั่งราโจกุนีในเวลานี้ มีผู้ทำความเพียรพยายาม 3 ประเภท ผู้ที่ทำความเพียรพยายามที่สูงที่สุดก็จะเก็บพ่อผู้เดียวไว้ในสติปัญญาของพวกเขาเสมอ สูงสุดเหนือสิ่งใดคือพ่อ ลูกๆรู้ว่าเวลานี้ลูกกำลังจะไปสู่ความสุขที่ไม่มีขีดจำกัดและดังนั้นลูกต้องทำความเพียรพยายามที่ไม่มีขีดจำกัดที่ดีมากเพื่อสิ่งนั้นด้วย ดวงวิญญาณพูดว่า: เวลานี้ที่ฉันได้เข้ามาสู่ยุคเหล็ก เวลานี้ฉันได้พบกับพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดแล้ว และท่านพูดว่า: ลูกๆ ลูกต้องทำความเพียรพยายามที่นี้และไปสู่ยุคทอง เมื่อสภาพของลูกได้กลายเป็นเช่นนั้น ลูกจะไปสู่ยุคทอง ลูกต้องกลับมาสาโทประธานจากทาโมประธาน ทุกคนต้องกลับมาสาโทประธาน บทบาทของลูกอยู่ในยุคทอง เหตุนี้เองลูกจึงกลับมาสาโทประธาน อย่างไรก็ตามทุกคนต้องกลับบ้าน

ทุกคนต้องเป็นส่วนหนึ่งของลูกประจำของรูตราตามลำดับกันไป

ลูกประจำของรูตรานี้ใหญ่โตมาก

มีลูกประจำของเพชรพลอยทั้ง 8 และของ 108 ด้วย วัดติลลาลาที่ลูกสร้างขึ้นเป็นอนุสรณ์ที่ลูกต้องแม่นยำอย่างยิ่งของลูก
ต่ำลงมาลูกกำลังนั่งอยู่ในทาปาเซียและเบื้องบนที่เพดานก็ได้มีการแสดงอาณาจักรไว้

ในอีกวัดพวกเขารักชื่อของคนหลักจากัดอัมบา

นั่นเป็นบทบาทของลูกผู้เป็นแม่

พ่อมาและทำให้ลูกผู้เป็นแม่สามารถที่จะมีสถานภาพของกูรู ที่นี้ด้วยส่วนใหญ่เป็นลูกผู้เป็นแม่ เหตุนี้เองการจติของซัคตี
แม่ของบาร์ตจึงเป็นที่จดจำ

ลูกสามารถที่จะเห็นว่าจำนวนของลูกเฝ้าแต่ขยายตัว ชันยาซซีกี้ทั้งบ้านและครอบครัวของพวกเขาเพื่อจะกลับมาบริสุทธิ์
เมื่ออาณาจักรของราวันเริ่มต้น มีความจำเป็นต้องมีความบริสุทธิ์

แผ่นดินไหวต้องเกิดขึ้น พระราชวังเหล่านั้นทั้งหมดหายไปไหน? สิ่งเหล่านั้นทั้งหมดถูกทำลายหรือจมลงไปได้ทะเล
วงจรโลกหมุนไปอย่างไรเป็นบางสิ่งที่ต้องเข้าใจ เป็นไปจากยุคเหล็กสู่ยุคทอง

สวรรค์เป็นบ้านของฝ่ายสามที่ไม่มีขีดจำกัดของลูกที่ลูกกำลังทำความเพียรพยายามเพื่อสิ่งนั้น

เพียงเมื่อลูกมีความรู้ที่สมบูรณ์และลูกทำความเพียรพยายามที่สมบูรณ์ที่ปรอทของความทุกข์ของลูกจะขึ้นสูง

ความสุขเหนือประสาทสัมผัสของเวลาสุดท้ายจะเป็นที่จดจำ

ในเวลาสุดท้ายลูกจะรู้ว่าแต่ละคนได้ทำความเพียรพยายามมากเพียงไรและพวกเขาจะประกาศสิทธิ์ในสถานภาพอะไร

ลูกเข้าใจว่าลูกจะทำความเพียรพยายามและไปถึงยุคทองในเวลาสุดท้าย

ผู้ที่ไม่ไปถึงสภาพนั้นจะมีประสบการณ์ของการลงโทษ

เวลานี้คือเวลาของการชำระสะสาง

ทุกคนต้องสะสางบัญญัติกรรมของเขาหรือเธอแล้วกลับบ้าน

ลูกกำลังเฝ้าแต่สะสางบัญญัติกรรมเหล่านั้นด้วยความรู้และพลังโยคะ

ได้มีการจดจำกันว่า:

ผู้ที่ไต่เต้าขึ้นไปได้ลิ้มรสความหวานชื่นของสวรรค์

ในขณะที่ผู้ที่ตกลงมาก็ถูกทำลายอย่างสมบูรณ์เพราะพวกเขาตกลงไปสู่กิเลส

เป็นเพียงหลังจากที่กลับมาสำนึกที่เป็นร่างเท่านั้นที่พวกเขาตกลงไปสู่กิเลส

และแล้วพวกเขาจึงไม่สามารถไต่ขึ้นมาได้อีกครั้ง

พวกเขาไต่ขึ้นและก็ตกลงไปและสิ่งนั้นใช้เวลา

เป็นไปไม่ได้สำหรับพวกเขาที่จะเฝ้าแต่เคลื่อนตรงไปข้างหน้า

เมื่อสภาพนั้นได้กลับมาดีขึ้นแม้เพียงเล็กน้อย

สำนึกที่เป็นร่างก็มา และแล้วก็มีความรู้สึกละม้ายบางอย่าง

มีพายุมากมายในจิตใจ

ใช้เวลาในการไต่เต้า

บาบาอธิบายทุกวัน: ลูกๆ ศึกษาเล่าเรียนทุกวัน! ลูกเฝ้าแต่ได้รับประเด็นมากมายทุกวัน

จดจำพ่อและมรดก!

การแสดงนี้กำลังมาถึงจุดจบ เราต้องประกาศสิทธิ์ในมรดกของเราอีกครั้ง

ในยุคทองจะมีราชาธิปไตยและปวงประชา

ไม่ว่าการกระทำใดก็ตามที่เราทำนั่นคือไม่ว่าความเพียรพยายามใดก็ตามที่เราทำ

เราจะได้รับผลตามนั้น

อาณาจักรเริ่มต้นขึ้นด้วยลักษณะและนารายณ์

นั่นเป็นยุคสมัยของผู้ที่เอาชนะการกระทำที่เป็นบาป

ลูกเอาชนะบาปและประกาศสิทธิ์ในโชคแห่งอาณาจักรของลูก

ลูกจะได้รับสถานภาพตามลำดับกันไปตามความเพียรพยายามที่ลูกทำ

ลูกแต่ละคนสามารถเฝ้าเห็นผลลัพธ์ของความเพียรพยายามของลูก:

นั่นกำลังทำความเพียรพยายามมากเพียงไร?

ลูกต้องไปจากทาโมประธานไปสู่สาโทประธาน

ดวงวิญญาณพูดว่า:

ฉันต้องทำความเพียรพยายามและได้มาซึ่งอาณาจักรสุริยวงศ์

ฉันจะศึกษาเล่าเรียนอย่างสมบูรณ์และจดจำพ่ออย่างสมบูรณ์

เวลานี้ที่ลูกได้มีการรู้แจ้งแห่งความรู้ที่สมบูรณ์และรู้ถึงสิ่งที่ลูกจะกลายเป็นในอนาคต

ลูกๆ มากมายลืมหอเรื่ออยู่อย่างไม่ระมัดระวัง

พวกเขาเฝ้าแต่ไม่เชื่อฟังด้วย

พวกเขาได้กลายเป็นเครื่องมือที่ประณามพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด

พวกเขาแม้กระทั่งสร้างความเสียหายมากมายเนื่องจากความโกรธ

เป็นที่เข้าใจว่าผู้ที่มีวิญญานปีศาจร้ายของความโกรธ

เหตุนี้เองที่ลูกนั้นต้องอยู่อย่างไกลห่างมากจากผู้ที่ได้เต็มไปด้วยตัณหาและและความโกรธ

ลูกต้องไม่คบหาพวกเขา

มีความเป็นมิตรกับผู้เฝ้าแต่ส่งเสียงของความมั่ง

อย่าได้คบเพื่อนผู้ที่ซุบซิบนินทาและประณามผู้อื่น

ลูกต้องไม่รับฟังสิ่งใดนอกจากความรู้

สิ่งเหล่านี้โด่งดังอย่างมากด้วยเช่นกัน

พวกเขาได้แสดงให้เห็นแล้วว่าเนื่องจากผู้ที่ยกเรื่องเล่าลือ

รามและสีดาจึงถูกเนรเทศ

การบอกเรื่องเล่าลือนั้นก็สร้างความเสียหายมากมาย

อย่าได้ยินสิ่งที่เลวร้าย!

อย่าได้อยู่อย่างติดกับอยู่ในความเป็นมิตรของผู้ที่พูดสิ่งผิดๆ

พวกเขาสร้างความเสียหายมากมาย

พวกเขาทำให้ลูกตัดโยคะของสติปัญญาของลูกจากพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด เมื่อพวกเขาไม่มีโยคะที่สมบูรณ์
พวกเขาก็สอบตกและไปสู่จันทราราศี ไม่ใช่ว่าราวันได้ล่องลอยสีดำจากอาณาจักรของราม ไม่เลย
สิ่งเหล่านั้นเป็นเรื่องราวของการตกต่ำ ตั้งแต่ยุคทองแดงเป็นต้นมา
ผู้คนนั้นก็เคยร้องเรียกหาเพราะพวกเขาได้อยู่อย่างตกต่ำลงมาและเหตุนี้เองพระเจ้าต้องมา
หากพวกเขานั้นได้มีการหลุดพ้นเพื่อชีวิตใหม่ที่ไม่มิกิเลส แล้วพระเจาก็ไม่จำเป็นต้องมา
มีการหลุดพ้นเพื่อชีวิตใหม่ที่ไม่มิกิเลสในยุคทองและยุคเงินและดังนั้นไม่มีใครจดจำพระเจ้าที่นั่น
ไม่มีใครที่นั่นแม้กระทั่งเรียกหาท่าน ไม่มีใครรู้ความลับของละครหรือเกี่ยวกับสภาพของการไต่เต้าและตกต่ำ
พ่อหนึ่งท่านและอธิบายแก่ลูกเป็นการส่วนตัว ไม่ใช่ทั้งโลกกำลังศึกษา เพียงผู้ที่ได้เคยศึกษาในวงจรที่แล้วเท่านั้นจะศึกษา
พ่อเฝ้าแต่เตือนลูกๆ ด้วยการศึกษานี้
ลูกๆดวงวิญญาณได้กลับมามีความรู้ว่าลูกเคยสูงส่งเพียงไรและเวลานี้ลูกได้ตกลงมาอย่างไร พ่อพูดว่า:
กลับมาบริสุทธิ์จากไม่บริสุทธิ์แล้วไปสู่ยุคทอง
กลับมามีพละนามย์ดีเสมอด้วยพลังของการจดจำระลึกถึงและมั่งคั่งเสมอด้วยพลังของความรู้
ได้มีการออกคำสั่งเพื่อมีความบริสุทธิ์แล้ว
เพียงด้วยการกลับมาบริสุทธิ์เท่านั้นที่ลูกจะประกาศสิทธิในสถานภาพที่เป็นอมตะ ไม่มีสิ่งใดของลูกถูกทำลาย
ทุกสิ่งอื่นถูกทำลาย ลูกจะสะสมบุญกรรมของลูกแล้วกลับบ้าน ชีพบาบาพูดว่า: หากลูกกลับมาบริสุทธิ์
ลูกจะกลับมาเป็นนายของโลกที่บริสุทธิ์ ไม่เช่นนั้นแล้วก็จะมีประสบการณ์ของการลงโทษแล้วลูกก็จะกลับบ้าน
คำสั่งนี้สำคัญอย่างยิ่ง! ลูกเข้าใจอย่างแท้จริงที่การทำลายล้างเพียงแต่อยู่เบื้องหน้า
เหตุนี้เองลูกต้องกลับมาเข้มแข็งอย่างยิ่ง บาบาเฝ้าแต่บอกประเด็นต่างๆมากมายแก่ลูก
ลูกควรจะได้ฟังประเด็นเหล่านั้น หากลูกไม่รับฟังประเด็นเหล่านั้น ลูกจะไม่สามารถกลายเป็นส่วนหนึ่งของลูกประจำ
ลูกต้องเข้ามาสู่ลูกประจำตามลำดับกันไป ลูกควรจะได้ประกาศสิทธิในมรดกที่สมบูรณ์ของลูกจากพ่อ
นักเรียนที่ดีก็ต้องแะตนเองในการศึกษาของเขาอย่างดีมาก
بابาแม้กระทั่งขอให้มีการส่งทะเบียนประวัติของศูนย์ต่างๆไปให้กับท่าน บาบาเตือนทุกคนด้วย
แน่นอนที่ลูกต้องศึกษาเล่าเรียน ลูกไม่สามารถมีข้ออ้างสำหรับสิ่งนี้ ลูกๆลูกมีเวลามากมาย ทำงานของรัฐบาลเป็นเวลา 8
ชั่วโมงและทำความเพียรพยายามสำหรับเวลาที่เหลือ
ลูกควรจะได้ใส่ใจเกี่ยวกับว่าลูกนั้นได้อยู่ในงานรับใช้ของبابานานเพียงไรและลูกอยู่การจดจำระลึกถึงبابานานเพียงไร
ลูกบางคนก็ส่งบันทึกความก้าวหน้าของพวกเขามาให้กับبابา แต่บันทึกความก้าวหน้านั้นก็ควรจะคงอยู่ตลอดเวลา
ไม่ใช่ว่าبابาจะนั่งและตรวจสอบบันทึกความก้าวหน้าของแต่ละคน นั่นเป็นงานของครูที่ศูนย์
ครูบราห์มินนั้นก็ตามลำดับกันไปด้วย พวกเขาทั้งหมดยังไม่ไปถึงยุคทอง ยังคงมีเวลาหลงเหลืออยู่บ้างสำหรับสิ่งนั้น
บ้างก็ลื่นไถลไปเนื่องจากไม่ทำตามศรัทธาและแล้วก็ไม่มีการให้ความเคารพแก่พวกเขา ไม่มีใครชอบพวกเขา
ลูกต้องไม่พูดถึงเรื่องราวต่างๆทางโลกเลย
เมื่อใครบางคนซุบซิบนินทาาก็คิดว่าบุคคลนั้นเป็นศัตรูของลูกและบุคคลนั้นจะทำให้ลูกตกลงมาเท่านั้น
อย่าได้พูดถึงประเด็นที่ไร้ประโยชน์! ตรวจสอบตนเองว่าลูกนั้นต้องไปอีกเท่าไรจึงจะถึงเป้าหมาย
พ่อผู้เดียวคือสัทกูรูและท่านนั้นเต็มไปด้วยความรู้นี้ ลูกต้องไปที่กูรูซิการ์ที่เป็นยอดสุด(พารามตาม)
สิ่งเหล่านี้ทั้งหมดคือประเด็นของความรู้ ไม่มีเรื่องภูเขา ฯลฯ ลูกต้องไปอยู่เหนือทุกสิ่ง ไม่มีใครรู้เกี่ยวกับสิ่งเหล่านี้
พ่อพูดว่า: ลูกเคยทำโมประธานในตอนแรก ในเวลานี้ลูกต้องกลับมาสาโทประธาน มีมากมายผู้ที่ไม่มีศรัทธา
พวกเขาไม่มีโยคะที่สมบูรณ์ พวกเขาอธิบายแก่ผู้อื่นและบุคคลเหล่านั้นก็ได้รับคุณประโยชน์
ไม่ใช่ว่าพวกเขาได้ให้คุณประโยชน์แก่บุคคลเหล่านั้น ไม่ ผู้คนเหล่านั้นเข้าใจความลับตามโชคของพวกเขาเอง
มีมากมายที่ไปรวดเร็วกว่าครูของพวกเขา แม้ลูกๆบางคนเวลานี้มีสำนึกที่เป็นร่างมากมาย
ในเวลาสุดท้ายต้องไม่มีการจดจำแม้กระทั่งร่างกายของลูก ในบรรดาชั้นยาสซีด้วย
มีเพียงไม่กี่คนเท่านั้นผู้ที่สละทิ้งร่างของเขาขณะที่เพียงแต่นั่งอยู่บางแห่งและมีความเจียบสงัดในเวลานั้น
พวกเขายังคงไปและถือกำเนิดกับผู้ครองเรือน และแล้วพวกเขาก็ไปที่ป่าเพื่อที่จะกลับมาสูงส่ง นี่คืออาณาจักรของมายา
ลูกเองต้องเข้าใจด้วยเช่นกันว่าวงจรนี้หมุนไปอย่างไร มีลูกสาวมากมายที่แม้กระทั่งไม่เคยเห็นพ่อ
แต่กระนั้นพวกเขาก็เฝ้าแต่จดจำท่าน ดังนั้นแน่นอนที่พวกเขาก็จะประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูง
ทุกสิ่งเป็นเกมของความเพียรพยายามที่ลูกทำ บ้างก็ทำความเพียรพยายามมากมายทั้งวันทั้งคืน
ลูกรู้ว่าลูกต้องกลับมาสาโทประธานในโลกที่ไม่บริสุทธิ์นี้และในร่างกายนั้น ใช้เวลาที่จะกลับมาบริสุทธิ์

ตราบนานเท่าที่โลกนี้คงอยู่และมีการศึกษาเล่าเรียน ลูกต้องศึกษาเล่าเรียนต่อไป
ดื่มน้ำทิพย์ตราบนานเท่าที่ลูกมีชีวิตอยู่เพื่อให้ลูกจะสามารถไปถึงสภาพที่อยู่เหนือบ่วงกรรมของลูก
ขจัดความผูกพันยึดมั่นทั้งหมดยกจากร่างกายนั้นและโลกนี้ อาศัยความเพียรพยายามในการกลายเป็นราชาและราชินี
ผู้ที่ศึกษาเล่าเรียนเป็นอย่างดีก็จะไต่บัลลังก์หัวใจ ลูกสามารถเข้าใจอยู่ภายในว่ามากเพียงไรที่ลูกเป็นผู้ช่วย
พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดรักลูกจากการที่ได้เห็นสภาพของลูก พ่อพูดว่า: หากลูกต้องการให้ประโยชน์แก่ตนเอง ทำตามศรัทธา
อย่าได้ทำการกระทำใดๆเช่นที่จะทำให้ผู้อื่นไม่ชอบลูก นี่คือการชกมวย ลูกใช้เวลาอย่างมากในสงครามนี้ อัจชะ

ถึงช่อดอกไม้แห่งความรู้ที่สูงสุดแสนหวานและผู้ที่ทำความเพียรพยายามในความรู้และโยคะ รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า
จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. เติบโตอารมณ์ของลูกด้วยเพชรพลอยของความรู้ที่ไม่สูญสลายและตกแต่งประดับประดาตนเอง
เพื่อที่จะมีประสบการณ์ของความสุขเหนือประสาทสัมผัส เติบโตสติปัญญาของลูกด้วยความรู้

2. การบอกเล่าเรื่องเล่าลือนั้นสร้างความเสียหายมากมาย ดังนั้นอย่าได้รับฟังหรือพูดถึงสิ่งใดนอกจากความรู้
อยู่ไกลห่างจากเพื่อนผู้ที่พูดสิ่งผิดๆ

พร: ขอให้ลูกเต็มไปด้วยกลิ่นหอมของความผ่องแผ้วทางจิตและมีประสบการณ์ของความรักของพระเจ้าโดยกา
รอยู่เหนือขีดจำกัดทั้งหมด
เช่นที่ดอกกุหลาบอยู่บนลำต้นของหนาม และยังอยู่อย่างละวางจากหนาม และยังคงมีกลิ่นหอม
มันไม่ได้รับความเสียหายโดยการอยู่ท่ามกลางหนาม เช่นเดียวกัน
ดอกกุหลาบทางจิตที่อยู่เหนือขีดจำกัดทั้งหมดและละวางจากร่างกายไม่สามารถตกอยู่ภายใต้อิทธิพลจากส
งใจ และอยู่อย่างเต็มไปด้วยกลิ่นหอมของความผ่องแผ้วทางจิต
ดวงวิญญาณที่มีกลิ่นหอมเช่นนี้เป็นที่รักโดยพ่อและครอบครัวบรรพบุรุษ
ความรักของพระเจ้าไม่มีขีดจำกัดและแข็งแกร่งและมากมาย ที่ทุกคนสามารถได้รับสิ่งนั้น
วิธีที่จะได้รับคืออยู่อย่างละวาง

คติพจน์: เพื่อที่จะมีประสบการณ์ของสภาพอะแวก จงอยู่เหนือความรู้สึกและความตั้งใจ(เจตนา)ที่หยาบ

*** โอม ชานติ ***